

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς και κύρια επιχειρήματα:

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθόσον εξέδωσε απόφαση περί επιβολής προστίμου σε βάρος των προσφευγουσών κατά παράβαση των κανόνων περί παραγραφής που διατυπώνονται στα άρθρα 25, παράγραφος 5, και 25, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 1/2003) για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 ΕΚ (νυν 101 και 102 ΣΛΕΕ) ⁽¹⁾. Κατά το άρθρο 25, παράγραφος 5, του κανονισμού 1/2003, η απόλυτη προθεσμία παραγραφής, μετά την πάροδο της οποίας η Επιτροπή δεν δύναται να επιβάλλει κυρώσεις για παράβαση των κανόνων περί ανταγωνισμού, είναι 10 έτη από την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε η παράβαση. Κατ' ακολουθία, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η ληφθείσα περισσότερα από 11 έτη μετά την εκ μέρους των προσφευγουσών παύση της παραβάσεως (στις 2 Οκτωβρίου 1998) απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση της εν λόγω διατάξεως. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η άποψη της Επιτροπής, όσον αφορά τη νομιμότητα του προστίμου παρά την παρέλευση της δεκαετούς προθεσμίας, στηρίζεται σε μια *erga omnes* ερμηνεία της κατά το άρθρο 25, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 αναστολής της παραγραφής, η οποία, κατά τις προσφεύγουσες, είναι εσφαλμένη.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, στο μέτρο που η υπερβολική διάρκεια του σχετικού με τη συγκέντρωση στοιχείων σταδίου της έρευνας περιόρισε τη δυνατότητα των προσφευγουσών για αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά τον υπολογισμό του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστίμου στηριζόμενη εσφαλμένως στα πρόστιμα που επιβλήθηκαν i) σε σχέση με το προηγούμενο της συστάσεως κοινής επιχειρήσεως διάστημα και ii) όσον αφορά το αποτρεπτικό αποτέλεσμα, στον κύκλο εργασιών της κοινής επιχειρήσεως Akros, αντί στον κύκλο εργασιών των προσφευγουσών. Κατά τις προσφεύγουσες, τα πρόστιμα θα έπρεπε να είναι μειωμένα κατά 50 %.

Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο πλάνη περί το δίκαιο και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προσωπικής ευθύνης και της αναλογικότητας, καθόσον παρέλειψε να προσδιορίσει το οφειλόμενο από τις προσφεύγουσες ποσό προστίμου (το οποίο επιβλήθηκε από κοινού και εις ολόκληρο στις προσφεύγουσες).

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — GEA Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-45/10)

(2010/C 100/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GEA Group AG (Bochum, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Kallmayer, I. du Mont και G. Schiffrers, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον σε αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (πρώην 81, παράγραφος 1, ΕΚ) και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθόσον με αυτό επιβάλλεται στην προσφεύγουσα πρόστιμο·
- επικουρικός, να μειώσει την διάρκεια της προσβαλλόμενης στο άρθρο 1, παράγραφος 2, παραβάσεως της προσφεύγουσας και το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της από 11 Σεπτεμβρίου 2009 αποφάσεως της Επιτροπής C(2009) 8682 τελικό, στην υπόθεση COMP/38589 — Σταθεροποιητές θερμότητας. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και σε άλλες εταιρείες πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και — από 1ης Ιανουαρίου 1994 — του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα μετείχε σε σειρά συμφωνιών και/ή εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα ΕSBO/εστέρες στον ΕΟΧ, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω κατανομής ποσοστώσεων παραδόσεως, την κατανομή πελατών, καθώς και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με πελάτες, ποσότητες παραγωγής και ποσότητες παράδοσης. Η προσφεύγουσα ευθύνεται εις ολόκληρον από κοινού με δύο ακόμα επιχειρήσεις, οι οποίες διαδέχθηκαν εκείνες τις επιχειρήσεις, οι οποίες φέρεται ότι συμμετείχαν στις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συμφωνίες.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 1, σ. 1

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι η προκάτοχος της άσκησε αποφασιστική επιρροή στις ως άνω επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις και σε εσφαλμένη εφαρμογή των νομικών προϋποθέσεων καταλογισμού, ιδίως των προϋποθέσεων τεκμηρίωσης αποφασιστικής επιρροής.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έχει παραγραφεί η κατά το άρθρο 25, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, εξουσία της Επιτροπής προς επιβολή προστίμου. Αναφέρει, σχετικώς, ότι η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε παραβάσεις των ως άνω εταιρειών κατά την περίοδο μετά το 1996/97 και, σε κάθε περίπτωση, για τα έτη 1999 και 2000. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αναστολή της διαδικασίας λόγω της διαφοράς στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, δεν είχε ως αποτέλεσμα αναστολή της παραγραφής ως προς την προσφεύγουσα.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας. Στο πλαίσιο αυτό ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ανέστειλε χωρίς λόγο τις έρευνες για περισσότερα από τέσσερα χρόνια με αποτέλεσμα από την έναρξη των ερευνών να μεσολαβήσουν περίπου πέντε χρόνια μέχρι την ενημέρωση της προσφεύγουσας και περίπου έξι χρόνια μέχρι την ανακοίνωση των αιτιάσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε έρευνες στις ως άνω επιχειρήσεις και στη σχετική εμπορική μονάδα, προκειμένου να διερευνήσει πλήρως την υπόθεση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εξαιτίας αυτών των παραλείψεων η Επιτροπή της στέρησε τη δυνατότητα να διασφαλίσει απαλλακτικά στοιχεία και να υπερασπίσει αποτελεσματικά τη θέση της.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) 1/2003, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — *Faci* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-46/10)

(2010/C 100/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Faci SpA* (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Piccardo, S. Crosby και S. Santoro, lawyers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που με αυτή διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε σύμπραξη με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω ποσοστώσεων πωλήσεων και την κατανομή της πελατείας,
- να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικώς το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο,
- να ακυρώσει την απόφαση κατά το μέτρο που με αυτή μειώνεται το αρχικώς υπολογισθέν πρόστιμο για την *Bärlocher* ή να περιορίσει ουσιαστικώς την παρασχεθείσα μείωση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009 (Υπόθεση COMP/38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας) κατά το μέτρο που με αυτή η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ (νυν άρθρο 101 ΣΛΕΕ) και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον συμμετείχε σε σύμπραξη με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω ποσοστώσεων πωλήσεων και την κατανομή της πελατείας στον τομέα *ESBO/esters*. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί την ουσιαστική μείωση του σε βάρος της επιβληθέντος προστίμου.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε γενικές αρχές του δικαίου, υπέπεσε σε διάφορα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως, ενήργησε χωρίς να έχει σχετική αρμοδιότητα, καθώς και ότι παραβίασε την αρχή του ανόθευτου ανταγωνισμού, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και δεν εφάρμοσε ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων. Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε επιχειρήματα:

- Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, στο μέτρο που προσέδωσε ελάχιστη σημασία στα προ της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη αποδεικτικά στοιχεία και μεγάλη σημασία στα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι μια πλήρως λειτουργούσα σύμπραξη, αφορώσα τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών, την κατανομή της πελατείας, ζημιογόνες πρακτικές τιμών, ακόμη δε και αθέμιτη δωροδοκία, είχε παύσει πριν η προσφεύγουσα αρχίσει να συμμετέχει σε αυτή, δεν ελήφθη δεόντως υπόψη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της διαπραχθείσας από την προσφεύγουσα παραβάσεως.